

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 marca 2017 r.

Poz. 2485

UCHWAŁA NR 6/501/2017 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 21 marca 2017 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXX/210/2017 Rady Miejskiej w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23 lutego 2017 r. w sprawie opłaty targowej na terenie Gminy Grodzisk Wielkopolski, z powodu jej sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 1 marca 2017 r. Rada Miejska w Grodzisku Wielkopolskim, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 15 ust. 1, art. 19 pkt. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.) zadecydowała w sprawie opłaty targowej.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 21 marca 2017 r.

Kolegium Izby rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały ustaliło i zważyło, co następuje.

Rada w uchwale ustaliła na terenie Gminy Grodzisk Wielkopolski opłatę targową:

- 1) za sprzedaż artykułów przemysłowych, przemysłowo-spożywczych:
 - a) z samochodu ciężarowego, ciągnika rolniczego lub przy parkowanym pojeździe - 47,00 zł,
 - b) z samochodu osobowego lub przy parkowanym pojeździe - 38,00 zł,
 - c) ze straganu, stolika lub z ziemi za każde wyznaczone miejsce - 26,00 zł.
- 2) za sprzedaż artykułów spożywczych:
 - a) z samochodu ciężarowego, ciągnika rolniczego lub przy parkowanym pojeździe - 38,00 zł,
 - b) z samochodu osobowego lub przy parkowanym pojeździe - 31,00 zł,
 - c) ze straganu, stolika lub z ziemi za każde wyznaczone miejsce - 26,00 zł.
- 3) za sprzedaż wyłącznie płodów rolnych oraz kwiatów:
 - a) z samochodu ciężarowego, ciągnika rolniczego lub przy parkowanym pojeździe - 31,00 zł,
 - b) z samochodu osobowego lub przy parkowanym pojeździe 26,00 zł,

- c) ze stolika, straganu lub z ziemi za każde wyznaczone miejsce - 16,00 zł,
- d) przy drobnej sprzedaży z ręki lub kosza - 8,00 zł.

W dniu 17 marca 2017 r. (na wezwanie RIO w Poznaniu) wpłynęły wyjaśnienia Burmistrza Gminy, z których wynika, iż „(...) sprzedaż prowadzona jest na targowisku miejskim przy ul. Sienkiewicza w Grodzisku Wielkopolskim. Na targowisku tym wyznaczone są miejsca do prowadzenia sprzedaży. W przypadku dokonywania sprzedaży na jednym stanowisku wszystkich artykułów wymienionych w poszczególnych punktach uchwały, pobierana jest od sprzedającego jedna opłata w najwyższej wysokości dla rodzaju sprzedawanych artykułów”.

Kolegium wskazuje, iż przedstawiony w wyjaśnieniach Burmistrza Gminy sposób pobierania opłaty targowej nie wynika z postanowień badanej uchwały.

Zauważyć także należy, iż przedmiotowa uchwała wprowadza opłatę targową od czynności sprzedaży na terenie Gminy Grodzisk Wielkopolski, a nie tylko na targowisku miejskim przy ul. Sienkiewicza w Grodzisku Wielkopolskim. Zatem, jeśli Rada ustaliła opłatę targową za każde wyznaczone miejsce (§ 2 pkt 1 ppkt c; pkt 2 ppkt c; pkt 3 ppkt c) nie odnosząc tego wyznaczonego miejsca do zajmowanej powierzchni (w m²), to nie jest możliwe prawidłowe wykonywanie postanowień tej uchwały w zakresie poboru opłaty targowej w pozostałych miejscach, w których jest prowadzona sprzedaż.

Stosownie do przepisów art. 15 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach (ust. 1). Targowiskami, o których mowa w ust. 1 są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż (ust. 2).

Kolegium Izby wskazuje, że stanowienie w zakresie opłat nie może się odbywać w sposób w jaki to uczyniła Rada w § 2 uchwały. Uchwała, jako akt prawa miejscowego, powinna być zredagowana w taki sposób, aby dla przeciętnego adresata była zrozumiała.

Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepisy prawa miejscowego muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (vide wyrok z dnia 25 marca 2009 r. WSA w Opolu I SA/Op 37/09). Uchwała rady podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, będąca aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy, powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym.

Ustalenie różnych stawek opłaty targowej za sprzedaż tych samych artykułów, w zależności od ich łączenia w czasie sprzedaży można uznać za poprawne, jeżeli zostałyby dokonane w sposób czytelny i nie powodujący wątpliwości interpretacyjnych, czyli z zachowaniem wymogów, jakim powinien odpowiadać akt prawa miejscowego. Badana uchwała, w podanym wyżej zakresie, nie spełnia tych wymogów, a w konsekwencji nie byłoby możliwe jej właściwe wykonywanie. Z uchwały nie wynika bowiem, że pobierana będzie jedna, najwyższa stawka opłaty targowej, przy łączeniu sprzedaży różnych artykułów.

Przepisy prawa miejscowego, a takim niewątpliwie jest uchwała w sprawie określenia opłaty targowej, muszą być sformułowane w sposób precyzyjny i czytelny (§ 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” - Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Akt prawa miejscowego powinien być zredagowany tak, aby był zrozumiały dla przeciętnego adresata. Z przepisów powinno wynikać, kto w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, aby ich adresat nie miał żadnych wątpliwości, co do zawartych norm wyrażonych wolą uchwałodawcy, w tym przypadku, co do wysokości ustalonych stawek opłaty targowej.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska